

Arrest

nr. 292 260 van 24 juli 2023
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. NAHON
Place G. Ista 28
4030 LIEGE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Moldavische nationaliteit zijn, op 21 juli 2023 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 14 juli 2023 tot overdracht aan de verantwoordelijke lidstaat en van diens beslissing van dezelfde datum tot het vasthouden in een welbepaalde plaats met het oog op overdracht aan de verantwoordelijke lidstaat

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 juli 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 juli 2023, om 14 uur.

Gehoord het verslag van voorzitter G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat C. NAHON verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE WILDE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 31 mei 2023 een verzoek om internationale bescherming in. Verweerder stelde, op basis van een onderzoek van vingerafdrukken, vast dat verzoeker voorheen reeds een verzoek om internationale bescherming in, onder meer, Oostenrijk indiende.

1.2. Op 7 juni 2023 verzocht verweerder de Oostenrijkse autoriteiten om verzoeker, met toepassing van artikel 18.1.b. van de verordening nr. 604/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend, terug te nemen.

1.3. De Oostenrijkse autoriteiten willigden het terugnameverzoek in op 19 juni 2023.

1.4. Op 11 juli 2023 werd verzoeker betrappt bij een winkeldiefstal.

1.5. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie nam op 12 juli 2023 ten aanzien van verzoeker de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering en de beslissing tot het opleggen van een inreisverbod.

1.6. Op 14 juli 2023 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie het besluit tot overdracht aan de verantwoordelijke lidstaat. Deze beslissing, die verzoeker dezelfde dag ter kennis werd gebracht, vormt de eerste bestreden beslissing. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie nam die dag tevens de beslissing tot het vasthouden in een welbepaalde plaats met het oog op overdracht aan de verantwoordelijke lidstaat. Deze beslissing, die verzoeker ook op 14 juli 2023 ter kennis werd gebracht, vormt de tweede bestreden beslissing.

1.7. Verzoeker werd op 24 juli 2023 in vrijheid gesteld.

2. Over de rechtsmacht van de Raad

Inzake de beslissing tot het vasthouden in een welbepaalde plaats met het oog op overdracht aan de verantwoordelijke lidstaat, de tweede bestreden beslissing, dient – los van de vaststelling dat verzoeker niet langer wordt vastgehouden – te worden opgemerkt dat deze beslissing werd genomen in toepassing van artikel 51/5/1, § 2, derde lid van wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en dat een vreemdeling, overeenkomstig artikel 71, eerste lid van dezelfde, wet tegen een dergelijke beslissing een beroep kan instellen bij de raadkamer van de correctionele rechtbank van zijn verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar hij werd aangetroffen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) heeft derhalve, nu de wetgever deze bevoegdheid uitdrukkelijk aan een ander rechtscollege heeft toevertrouwd, geen rechtsmacht om te onderzoeken of de beslissing tot het vasthouden in een welbepaalde plaats met het oog op overdracht aan de verantwoordelijke lidstaat in overeenstemming is met de wet.

In de mate dat het beroep is ingesteld tegen de tweede bestreden beslissing, is het onontvankelijk.

3. Onderzoek van het beroep gericht tegen de eerste bestreden beslissing.

De Raad wijst erop dat artikel 39/82, § 4, tweede lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat slechts een schorsing van de tenuitvoerlegging van een verwijderings- of terugnrijvingsmaatregel bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden gevorderd indien de tenuitvoerlegging van deze maatregel imminent is en er nog geen gewone vordering tot schorsing tegen deze maatregel werd ingeleid.

Artikel 43, § 1, eerste lid van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen voorziet voorts dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen dient te bevatten.

Verzoeker zet uiteen dat hij het voorwerp uitmaakt van een vrijheidsberoving met het oog op de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit tot overdracht aan de verantwoordelijke lidstaat, zodat dient te worden aangenomen dat deze tenuitvoerlegging imminent is.

De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker op 24 juli 2023 in vrijheid werd gesteld. Er blijkt dan ook niet dat de vordering nog een hoogdringend karakter heeft.

Het hoogdringend karakter van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de eerste bestreden beslissing wordt niet aangetoond en deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van deze beslissing af te wijzen.

4. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig juli tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. G. DE BOECK,

voorzitter

mevr. S. HERBOTS,

toegevoegd griffier

De griffier,

De voorzitter,

S. HERBOTS

G. DE BOECK